అబ్దుల్లాభాయ్ ఎం.భగత్, మొదలైనవారు.

వర్సెస్

ఆదాయపు పన్ను అధికారి, స్పెషల్ సర్కిల్, మద్రాస్

(ఎస్.కె.దాస్, జె.ఎల్.కపూర్, ఎం.హిదయతుల్లా, జె.సి.

షా మరియు టి.ఎల్. వెంకటరామ అయ్యర్, జె.జె.)

ఆదాయపు పన్ను-సర్చార్జ్-"ఫెడరల్ ప్రయోజనాలు" మరియు "కేంద్ర ప్రభుత్వ ప్రయోజనాల కోసం", అర్థం - ఫైనాన్స్ చట్టం, 1942 (1942 యొక్క XII), S. 8(1) - భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 (25 మరియు 26 జియో. వి. 42), సెక్షన్ 100, 124(1), 138(1), ఏడవ షెడ్యూలు I, 138(1) ss. 3(8ab) (a), 18a.

రిజిస్టర్డ్ సంస్థలో భాగస్వాములుగా ఉన్న పిటిషనర్లను సంబంధిత మదింపు సంవత్సరాలకు ఆదాయపు పన్నుకు అసెస్/ మదింపు చేశారు. ఆ తర్వాత అసెస్మెంట్/ మదింపు నుంచి తప్పించుకున్న లాభాలకు సంబంధించి "స్వచ్ఛంద వెల్లడి పథకం" కింద వారు తమ ఆదాయాన్ని బహిర్గతం చేశారు మరియు వెల్లడించిన ఆదాయ పన్నును పునఃసమీక్షించినప్పుడు, సూపర్ టాక్స్ మరియు సర్చార్జ్ విధించబడ్డాయి. ఆదాయపు పన్ను, సూపర్ ట్యాక్స్ కాకుండా సర్చార్జి విధించడం అనధికారికమని సవాలు చేశారు.

ఆదాయంపై పన్ను విధించడానికి చట్టాలు చేసే అధికారాన్ని ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్ కు భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 సెక్షన్ 100 సబ్ సెక్షన్ల (1) మరియు (2) ద్వారా ఇచ్చారు., మరియు ఏడవ షెడ్యూల్

మరియు ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్ యొక్క జాబితా 1 లోని 54 వ అంశం పన్నుపై సర్చార్జ్ విధించడానికి సంబంధించి చట్టం చేయడానికి ఆ ప్రవేశం కింద అర్హత కలిగి ఉంది; 138(1) నిబంధన (బి) ఆ శాసనాధికార పరిధిని పరిమితం చేయలేదు. 138 వ అధ్యాయంలోని "సమాఖ్య ప్రయోజనాలు" అనే పదం భారత ప్రభుత్వ చట్టంలో లేదా జనరల్/ సాధారణ క్లాజుల చట్టంలో నిర్వచించబడలేదు; కానీ సర్ ఛార్జీలు ఫెడరేషన్ యొక్క ఆదాయంలో భాగంగా ఉండాలని మరియు అటువంటి ఆదాయాలను అందులో పేర్కొన్న ప్రయోజనాల కోసం ఖర్చు చేయాలని సెక్షన్ లోనే తగిన సూచన ఉంది. జనరల్ క్లాజుల చట్టంలోని "కేంద్ర ప్రభుత్వ ప్రయోజనాలు" అనే పదాల భావన భారత ప్రభుత్వ చట్టంలోని 138 (1) నిబంధన (బి) లోని "సమాఖ్య ప్రయోజనాలు" అనే పదాలను ఉపయోగించడం ద్వారా ఉద్దేశించబడినదానికి భిన్నంగా లేదు.

ప్రాథమిక అధికార పరిధి: 1959 నాటి పిటిషన్ల సంఖ్యలు 140 మరియు 177 నుండి 191 వరకు ఉన్నాయి.

ప్రాథమిక హక్కుల అమలు కోసం భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 కింద పిటిషన్లు.

పిటిషనర్ల తరఫున ఎం.ఆర్.ఎం.అబ్దుల్ కరీం, కె.ఆర్.చౌదరి వాదనలు వినిపించారు.

ప్రతివాదులకు కె.ఎన్.రాజగోపాల శాస్త్రి, డి.గుప్తా.

1961, మార్చి 22. ఈ మేరకు న్యాయమూర్తి జస్టిస్ కేఏపీ తీర్పు వెలువరించారు .

1942, 1943, 1944, 1945 ఆర్థిక చట్టాల ప్రకారం మదింపుదారుల ఆదాయంపై విధించిన సర్ ఛార్జీ విధింపు చట్టబద్ధతను సవాలు చేస్తూ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 కింద 16 పిటిషన్లు

దాఖలయ్యాయి. ఈ మదింపు 1942-43, 1943-44, 1944-45 మరియు 1945-46 సంవత్సరాలకు సంబంధించినది.

హార్డ్వేర్, స్టాక్స్, షేర్లు మొదలైన వాటిలో వ్యాపారం చేస్తున్న మద్రాస్ లోని మహమ్మద్ ఆలి సరాఫాలీ అండ్ కో అనే సంస్థలో పిటిషనర్లు నలుగురు భాగస్వాములు. 1942-43 నుండి 1945-46 మదింపు సంవత్సరాల్లో ఈ సంస్థను భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం ప్రకారం రిజిస్టర్డ్ సంస్థగా పరిగణించారు, అందువల్ల భాగస్వాములు సంస్థ వ్యాపారం నుండి వచ్చే లాభాలను వారి వారి వాటాలపై అంచనా వేశారు. అన్ని మదింపులు 1949 కంటే ముందే పూర్తయ్యాయి మరియు ఆ నాలుగు సంవత్సరాలకు మదింపు ప్రయోజనం కోసం మొత్తం ఆదాయం సుమారు రూ. 29,00,000. 1955 లో 'వాలంటరీ డిస్క్లోజర్ స్కీమ్' కింద మదింపు నుంచి తప్పించుకున్న లాభాలకు సంబంధించి పిటిషనర్లు తమ ఆదాయాన్ని బహిర్గతం చేసి ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 34 కింద చర్యలు తీసుకున్నారు. ఏప్రిల్, 1959 నెలలో, నలుగురు భాగస్వాములపై పునఃపరిశీలన జరిగింది మరియు నాలుగు మదింపు సంవత్సరాలకు మొత్తం ఆదాయం సుమారు రూ.35 లక్షలకు వచ్చింది, ఇందులో ఇప్పటికే అంచనా వేయబడిన రూ.29 లక్షలు ఉన్నాయి. ఆ ఆదాయంపై ఆదాయపు పన్ను, సూపర్ ట్యాక్స్, సర్చార్జ్ విధించేవారు. సర్ ఛార్జీ రూ.3,82,791 అని పిటిషన్ లో పేర్కొన్నారు. ఈ సర్ ఛార్జీనే అప్పటి ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్ కు సర్ ఛార్జీ విధించే అధికారం లేదని, చట్టాధికారం లేదని పేర్కొన్నారు.

సెక్షన్ 8 కింద సర్ చార్జీకి అవకాశం కల్పించారు. 1) ఫైనాన్స్ యాక్ట్, 1942 (యాక్ట్ 12 ఆఫ్ 1942). ఈ విభాగాన్ని ఇప్పుడు ఉదహరించవచ్చు:-

సెక్షన్ 8(1) "సబ్ సెక్షన్లు (2) మరియు (3) యొక్క నిబంధనలకు లోబడి ఉంటుంది.

(ఎ) 1942 ఏప్రిల్ 1 వ తేదీ నుంచి ప్రారంభమయ్యే సంవత్సరానికి ఆదాయపు పన్నును షెడ్యూల్ 2 లోని మొదటి భాగంలో పేర్కొన్న రేట్ల ప్రకారం వసూలు చేస్తారు. ఆ భాగంలోని పేరాగ్రాఫ్ ఎ, పేరాగ్రాఫ్ బిలోని సబ్ పేరాగ్రాఫ్ (బి) కేంద్ర ప్రభుత్వ ప్రయోజనాల కోసం సర్ ఛార్జీతో వర్తించే సందర్భాల్లో, అటువంటి ప్రతి ఆదాయపు పన్ను రేటుకు సంబంధించి దానిలో పేర్కొన్న రేటు ప్రకారం. మరియు

(బి) 1942 ఏప్రిల్ 1 వ తేదీ నుంచి ప్రారంభమయ్యే సంవత్సరానికి సూపర్ టాక్స్ రేట్లు, భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 లోని సెక్షన్ 55 ప్రయోజనం కోసం, షెడ్యూల్ 2 యొక్క రెండవ భాగంలో పేర్కొన్నవిగా ఉండాలి, ఆ భాగంలోని ఎ, బి మరియు సి పేరాలు కేంద్ర ప్రభుత్వ ప్రయోజనాల కోసం సర్చార్జ్ ద్వారా వర్తించే సందర్భాల్లో ప్రతి సూపర్-టాక్స్ రేటుకు సంబంధించి దానిలో పేర్కొన్న రేటును కలిగి ఉంటాయి.

భారత ప్రభుత్వ చట్టం 1935 (25, 26 జియో వి, అధ్యాయం 42) ప్రకారం కేంద్ర ప్రభుత్వ ప్రయోజనాల కోసం సర్చార్జీ విధించే అధికారం ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్కు లేదని వాదించారు. ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్ యొక్క శాసనాధికారం భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 లోని సెక్షన్ 100 లో ఇవ్వబడింది, మరియు ఆదాయంపై పన్ను విధించే అధికారం ఏడవ షెడ్యూల్ యొక్క జాబితా 1 లోని 54 వ అంశంలో ఉంది, ఇది ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:-

"వ్యవసాయ ఆదాయం కాకుండా ఇతర ఆదాయంపై పన్నులు."

భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 యొక్క ఏడవ భాగం ఫైనాన్స్, ప్రాపర్టీ మరియు సూట్లకు సంబంధించినది మరియు మొదటి అధ్యాయం ఫైనాన్స్ గురించి వివరిస్తుంది. పిటిషనర్లు నమ్మిన సంబంధిత సెక్షన్, అంటే ఆ చట్టంలోని సెక్షన్ 138(1) ఫెడరేషన్ మరియు ఫెడరల్ యూనిట్ల మధ్య ఆదాయ పంపిణీకి సంబంధించిన భాగంలో ఉంది. ఆ విభాగం ఇలా ఉంది:-

సెక్షన్ 138(1) "వ్యవసాయ ఆదాయం కాకుండా ఇతర ఆదాయంపై పన్నులను ఫెడరేషన్ విధించి వసూలు చేస్తుంది.

అలా చేస్తే-

(a) ....

(బి) ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్ ఏ సమయంలోనైనా ఫెడరల్ ప్రయోజనాల కోసం సర్చార్జ్ ద్వారా ఆ పన్నులను పెంచవచ్చు మరియు అటువంటి సర్చార్జ్ యొక్క మొత్తం ఆదాయం సమాఖ్య యొక్క ఆదాయంలో భాగంగా ఉంటుంది.

ఈ సెక్షన్ ప్రకారం సర్చార్జ్ విధించే అధికారం ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్ కు ఫెడరల్ ప్రయోజనాలకు మాత్రమే ఉందని సమర్పించారు. ఫైనాన్స్ యాక్ట్, 1912 లోని సెక్షన్ 8(1) మరియు తరువాతి మూడు సంవత్సరాల ఇతర ఆర్థిక చట్టాల్లోని ఇలాంటి నిబంధనల ప్రకారం, సర్చార్జ్ "కేంద్ర ప్రభుత్వ ప్రయోజనాల కోసం" విధించబడింది మరియు "కేంద్ర ప్రభుత్వ ప్రయోజనాలు" మరియు "సమాఖ్య ప్రయోజనాల కోసం" అనే పదాలు ఒకేలా ఉండవు కాని రెండు వేర్వేరు భావనలు. భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 లోని సెక్షన్ 311 వ్యాఖ్యానానికి సంబంధించినది, కానీ ఆ విభాగంలో "సమాఖ్య ప్రయోజనాలు" నిర్వచించబడలేదు. 13 వ భాగంలో ఉన్న 313 వ అధ్యాయంలోని ఉపవిభాగం (3)లో, పరివర్తన నిబంధనలకు సంబంధించి, ఇది ఇవ్వబడింది:-

సెక్షన్ 313(3) 'ప్రస్తుతానికి అమల్లో ఉన్న ఈ చట్టంలోని నిబంధనల్లోని ప్రస్తావనలు గవర్నర్ కు. జనరల్ మరియు ఫెడరల్ గవర్నమెంట్, గవర్నర్ జనరల్ తన విచక్షణ మేరకు వ్యవహరించాల్సిన అంశాలకు సంబంధించి మినహా, కౌన్సిల్ లో గవర్నర్ జనరల్ కు సంబంధించిన ప్రస్తావనలుగా

పరిగణించబడతాయి మరియు సమాఖ్య స్థాపనకు సంబంధించిన ప్రస్తావన మినహా, ఫెడరేషన్ కు సంబంధించిన ఏదైనా ప్రస్తావన బ్రిటిష్ ఇండియాకు సూచనగా పరిగణించబడుతుంది. పరిస్థితులకు, సందర్భానికి తగినట్లుగా కౌన్సిల్ లో గవర్నర్ జనరల్ లేదా గవర్నర్ జనరల్.

ఈ సెక్షన్ ఆధారంగా భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 లోని 138 (ఎల్) (బి) లోని "సమాఖ్య ప్రయోజనాలు" అనే పదం ఫెడరల్ ప్రభుత్వ ప్రయోజనాలను సూచిస్తుందని, అనగా కౌన్సిల్ లో గవర్నర్ జనరల్ లేదా గవర్నర్ జనరల్ యొక్క ఉద్దేశ్యాలు అని, ఈ సందర్భంలో ఇది "కేంద్ర ప్రభుత్వ ప్రయోజనాలు" అనే పదం కంటే తక్కువ పరిధి కలిగిన పదం అని కోరారు. 1897 సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 3(8 ఎబి)(ఎ)లో "కేంద్ర ప్రభుత్వం" ఈ క్రింది విధంగా నిర్వచించబడింది:-

సెక్షన్ 3 (సబ్) "'కేంద్ర ప్రభుత్వం' తప్పనిసరిగా

ఎ) భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 యొక్క మూడవ భాగం ప్రారంభమైన తరువాత చేయవలసిన లేదా చేయవలసిన దేనికైనా సంబంధించి, ఫెడరల్ ప్రభుత్వం;

"ఫెడరల్ గవర్నమెంట్" అనేది జనరల్ క్లాజుల చట్టంలో సెక్షన్ 18 ఎలో ఈ క్రింది విధంగా నిర్వచించబడింది:-

సెక్షన్ 18 ఎ "'ఫెడరల్ గవర్నమెంట్' తప్పనిసరిగా

(ఎ) భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 యొక్క మూడవ భాగం ప్రారంభమైన తరువాత, కానీ సమాఖ్య స్థాపనకు ముందు, గవర్నర్ జనరల్ తన విచక్షణ మేరకు వ్యవహరించడానికి అవసరమైన ప్రస్తుతానికి ఆ చట్టంలోని నిబంధనలకు సంబంధించి, చేసిన విషయాలకు సంబంధించి, గవర్నర్-జనరల్, మరియు ఇతర విషయాలకు సంబంధించి, కౌన్సిల్లో గవర్నర్-జనరల్; మరియు వీటిని కలిగి ఉంటుంది-

(1) ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 124(1) ప్రకారం ఒక ప్రావిన్సు ప్రభుత్వానికి అప్పగించిన విధులకు సంబంధించి, ఆ ఉపవిభాగం కింద తనకు ఇచ్చిన అధికార పరిధిలో ప్రావిన్షియల్ ప్రభుత్వం పనిచేస్తుంది. మరియు

(ii) ఒక చీఫ్ కమీషనర్ ప్రావిన్స్ యొక్క పరిపాలనకు సంబంధించి, చీఫ్ కమీషనర్ ఆ చట్టంలోని సెక్షన్ 94(3) ప్రకారం అతనికి ఇవ్వబడిన అధికార పరిధిలో వ్యవహరిస్తారు;

ఈ సెక్షన్ల నుండి భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 లోని "ఫెడరల్ గవర్నమెంట్" అనే పదం కేవలం కౌన్సిల్ లో గవర్నర్-జనరల్ లేదా గవర్నర్-జనరల్ ను మాత్రమే సూచిస్తుందని వాదించారు, అయితే జనరల్ క్లాజుల చట్టంలోని నిర్వచనం ప్రకారం "సెంట్రల్ గవర్నమెంట్" అనే పదం గవర్నర్-జనరల్ లేదా గవర్నర్-జనరల్ ఇన్ కౌన్సిల్ ను సూచించడమే కాకుండా కొన్ని ప్రయోజనాల కోసం రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల పరిధిలో పనిచేసే ప్రాంతీయ ప్రభుత్వాలను కూడా చేర్చింది. 1935 భారత ప్రభుత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 124(1) ప్రకారం వారికి ఇచ్చిన అధికారం. మా దృష్టిలో ఈ వాదన పూర్తిగా అవాస్తవం.

ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్ కు చట్టాలు చేసే అధికారాన్ని 100 వ అధికరణం కల్పించింది. (1) మరియు (2). మొదటి ఉపవిభాగం ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్ యొక్క అధికార పరిధిలో ఉన్న మొదటి జాబితాలోని అంశాలకు సంబంధించి శాసనం చేసే ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్ యొక్క అధికారాన్ని వివరిస్తుంది. అందువల్ల ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్ కు జాబితా 1 లో ఉన్న ఏదైనా అంశానికి సంబంధించి చట్టం చేసే అధికారం ఉంది మరియు ఆదాయంపై పన్నులకు సంబంధించిన అంశం 54 ఆ జాబితాలో ఉంది. వస్తువులకు వీలైనంత విస్తృత పరిధిని అందించాలని అభిప్రాయపడింది. అయితే 54 వ అంశం కింద అధికారం ఎంత విస్తృతంగా ఉన్నా సెక్షన్ 138(1), ప్రావిసో(బి)లో ఉన్న పరిమితికి లోబడి ఉంటుందని పేర్కొన్నారు. ఇప్పుడు "సమాఖ్య ప్రయోజనాలు" భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 లో నిర్వచించబడలేదు, లేదా

సాధారణ క్లాజుల చట్టంలో నిర్వచించబడలేదు. సర్ ఛార్జీ కింద వసూలు చేసిన మొత్తాలు సమాఖ్య ఆదాయంలో భాగంగా ఉండాలని, ఆ ఆదాయాలను అక్కడ సూచించిన అవసరాలకు వెచ్చించాల్సి ఉంటుందని 138 వ అధికరణలోనే తగిన సూచన ఉంది. భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 లోని సెక్షన్ 124(4) ప్రకారం, ఒక ప్రావిన్సు లేదా ఫెడరేటెడ్ స్టేట్ పై సెక్షన్ 124 ద్వారా అధికారాలు మరియు విధులను కల్పించినట్లయితే, అక్కడ ఫెడరేషన్ అంగీకరించిన మొత్తాన్ని ప్రావిన్స్ లేదా ఫెడరేటెడ్ స్టేట్ కు చెల్లిస్తుంది. అందువల్ల జనరల్ క్లాజుల చట్టంలో ఇచ్చిన నిర్వచనాల ప్రకారం భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 లోని 138(1)(బి)లోని "సమాఖ్య ప్రయోజనాలు" అనే పదాలను ఉపయోగించడం ద్వారా ఉద్దేశించబడిన పదాలకు భిన్నమైన భావన ఏదీ ఉద్దేశించబడలేదు.

అందువల్ల ఈ పిటిషన్లు విఫలమవుతాయి మరియు ఖర్చులతో కొట్టివేయబడతాయి . ఒక హియరింగ్ రుసుము.

పిటిషన్లను కొట్టివేశారు...